Ročník XXI. 26. duben 2026 Číslo 18. **4. neděle velikonoční**

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Sk 2,14a.36-41 2. čtení: 1 Petr 2,20b-25
Ev.: Jan 10,1-10

Žl 23 **Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.**

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš je náš pastýř. On každého z nás zná jménem, nikdo mu není lhostejný. Chce, abychom měli život v plnosti – jednou v nebi, ale v co největší míře už i zde na zemi.

Neděle Dobrého Pastýře

Chvála Kristu.

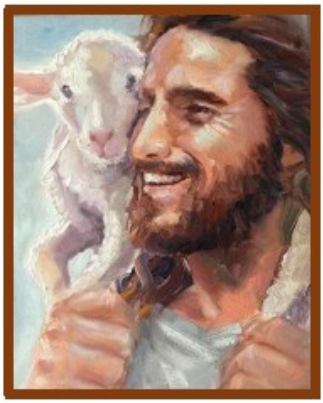

Bratři a sestry, hustopečská fara mne i po téměř šesti letech života ve svých prostorách mile něčím překvapí. Když jsem se před pár dny snažil najít ve farní kanceláři nákresy dřívější elektroinstalace kostela z roku 1971, našel jsem zápisník P. Jana Vdolečka, do něhož si zapisoval myšlenky z promluv, od roku 1972 do roku 1990. Tyto poznámky z promluv žel nejsou již vedeny z jeho hustopečského působení, jsou pouze z jeho dřívějších působišť ve Spálově, Příboře a Místku. I tak je to krásná vzpomínka na tohoto kněze – zvlášť pro vás, kteří jste jej znali.

Ke čtvrté velikonoční neděli, která je nedělí Dobrého Pastýře a dnem modliteb za kněžská a řeholní povolání, vybírám z jeho myšlenek:

- Dobrý člověk – člověk, který přiznává každému, co je jeho, Bohu i člověku
- Pastýř – dobrý člověk – chrání, stará se, dává; obětavost, starostlivost, vytrvalost, láska, statečnost
- slavíme různé dny – dnes – den kněží; Co je kněz? Prostředník darů Božích.
Dnes – „abych vám ukázal cestu… abych vás naučil dobře žít.“
- stav doby: člověk ovládl techniku, přírodu: prostor, rychlost, zmechanizoval se, ale: je člověk jiný, lepší, šťastnější? - je nespokojenější!! - ovládá techniku, ne sebe, vytvořil ruch a tempo – zabíjí! Hledá klid (vyrovnanost) viz: moderní prostředí „psycholog“
- Má v moderní společnosti místo kněz? - Ano.
- rovnováha hodnot (duchovní a duševní starost)

- modlitba (uklidňující, umírněnost)
- mravouka (důstojenství člověka)

Jsou to, bratři a sestry, jen bodově zapsaná kázání. Musíte si to dál promyslet. Má to hloubku.

O této neděli se modlíme: „Pošli, Pane, dělníky na svou žeň!“

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

STUDNA

Asi v celých lidských dějinách se velice výrazně objevuje myšlenka: „Starej se sám o sebe. Hlavně, aby ses ty měl dobře, a co je s těmi ostatními, to ti může být jedno.“ V Bibli se to objevuje už na prvních stránkách, kdy se Bůh ptá Kaina: „Kaine, kde je tvůj bratr?“ A Kain říká: „Copak jsem strážcem svého bratra?“ Potom to pokračuje, kdy ve Starém zákoně se mluví o pastýřích Izraele. Těmi pastýři Izraele, kteří jsou voláni k odpovědnosti a jimž proroci vytýkají, že pásli sami sebe a nestarali se o lid, který jim byl svěřený, nejsou kněží, ale jsou to političtí představitelé, kteří nechali tu zem dojít k rozkladu, k rozkladu vnitřnímu i vnějšímu. A prorok je napomíná. Pán Ježíš si ten titul pastýř bere pro sebe. A říká o sobě, že on je jediný pastýř, ten nejlepší. Že on bude takový pastýř, který se bude starat o člověka po všech stránkách. Rozhodně Ježíšova řeč musela překvapit, protože i v Ježíšově době bylo rozšířené „ať se každý stará sám o sebe, ať si každý pomůže, jak umí.“

A Ježíš říká: „Ne, já jsem nepřišel proto, abych pomohl sám sobě, ale já jsem přišel, abych pomohl vám. Já z toho nebudu nic mít, ale vy z toho budete mít. Vy se z toho budete mít dobře.“ I my žijeme v době, kdy je opět v popředí ta myšlenka vlastního prospěchu, vlastního užitku. Projevuje se to třeba tím, že lidé nemají jeden na druhého čas. Když připravuji snoubence ke svatbě vidím, že tihle mladí lide jsou tak nějak víře vzdálení nebo vlažní. Oni ze začátku, když jim řeknu, že bude potřeba, aby přišli nejmíň třikrát, tak na to třeba tak koukají, moc se jim nechce. Ale hodně často, když se rozcházíme naposledy, já jim říkám: „Tak, teď se uvidíme o té svatbě,“ tak oni říkají: „A to už nic nebude? To už nemáme chodit?“ Oni zažili totiž to, že na ně měl někdo naráz čas. Že někdo byl ochotný s nimi mluvit, že někdo byl ochotný jim naslouchat. To je veliká věc. Ježíš, dobrý pastýř, dostal od Otce a nám dává. To, co dostal, si nenechává pro sebe. Náš život, to je takové ustavičné spojení, že něco přijímáme a máme dávat dál.

V jedné knize jsem našel příběh o staré studni. Začíná to jako pohádka. Byl jednou jeden dům. Byl velice starý a na dvoře toho domu byla studna. Nebyla nijak hluboká, ale byla vydatná. Všichni obyvatelé domu k té studni chodili a čerpali dobrou, osvěžující vodu. A i když bylo v létě sebevětší parno, studna nikdy nevyschla. A tak to šlo po celé generace. Až jednou jeden syn, který zdědil dům, se odstěhoval do města. A dům zůstal prázdný. A studnu nikdo nepoužíval. Ale syn měl takové předsevzetí: „Až půjdu do důchodu, já se vrátím do domu po rodičích a budu tam žít, a budu používat tu starou dobrou studnu.“ Předsevzetí uskutečnil a vrátil se do domu po rodičích, ale když otevřel studnu a hledal vodu, tak zjistil, že studna je prázdná. Zavolal studnaře a říká: „Jak je to možné, vždyť tu studnu nikdo nepoužíval, jak je to možné, že je prázdná? Vždyť dřív, kdy byl dům plný lidí a bylo velké vedro, studna měla vždycky vodu.“ A studnař mu říká: „To je ono, nikdo ji nepoužíval. Když se ze studny bere voda, prameny se čistí, obnovují, a studna dává stále víc a víc vody. Naopak, když se nepoužívá, pramen se zanáší, a může dojít k tomu, že se úplně ztratí.“

S námi je to úplně stejné. Každý z nás má být studnou. Studnou, ke které budou přicházet ti ostatní a budou z ní čerpat. Proč máme být studnou? Protože jsme dostali.

Každý z nás toho dostal od Boha hodně, jde jenom o to, si to uvědomit, přemýšlet o tom, co jsem dostal, čím mohu být užitečný, co mohu dát dál. My ten koloběh toho, že dostáváme a dáváme, bereme jaksi samozřejmě, ani nám to nepřijde. Je to dobře. Každý z nás potřebuje dostávat k tomu, abychom mohli růst. Ale musíme dávat. Když bychom nedávali, nevyrosteme, zakrníme. Nebudeme bohatí tím, že budeme schraňovat. Naopak, budeme velice chudí. A co máme dávat? Čím máme začít? Jeden starý biskup říkal, že každý křesťan by se ráno měl modlit před zrcadlem. Proč? Protože ráno člověk vypadá všelijak.

Přijde člověk ráno k zrcadlu, podívá se na sebe a povídá: „Sice tě neznám, ale umeju tě.“ Každý z nás by se měl postavit k zrcadlu a říct si: „Bože dáváš mi nový den. To jsem já. A budu se na ty druhé mračit, anebo se na ně budu usmívat? Mají se celý den dívat na můj kyselý obličej anebo jim chci dát úsměv? Chci ukazovat naštvanou, nasupenou tvář, anebo chci ukazovat tvář plnou pochopení, laskavosti?“

Měli bychom se modlit před zrcadlem, abychom se viděli. Abychom se viděli, jak působíme na druhé, a abychom si uvědomili, že každý z nás je povolán k tomu, abychom byli studnou. Studnou, která bude nabízet dobrou vodu, osvěžení. Studnou, která bude na jedné straně přijímat a na druhé straně dávat. Nebojme se, nezchudneme. Naopak, budeme velice šťastní a velice bohatí. Takovou studnou pro nás je Ježíš, Slovo Boží, svátostí, mše svatá. Zkusme být od dnešního dne studnou. Studnou, která bude na jedné straně přijímat a na druhé straně dávat. Nebojme se.

Ohlášky:

- V neděli 26. 4. ve 14:00 po svátku sv. Marka se setkáme v kostele ve Špičkách k pobožnosti za letošní úrodu a příhodné počasí. Po litaniích ke všem svatým vyjdeme v procesí k obrázku sv. Marka, odkud požehnáme pole, lesy, louky, pastviny, zahrady a sady.
- Ve čtvrtek od 19 do 20 hod. bude v hustopečském kostele vystavena Nejsvětější svátost k tiché adoraci s možností přistoupit ke svaté zpovědi před prvním pátkem.
- V týdnu bude první pátek v měsíci, budou adorace, příležitosti ke sv. zpovědi a budu navštěvovat nemocné.
- Začíná měsíc květen, měsíc Panny Marie a májových pobožností.
- V měsíci květnu rád navštívím rodiny našich farností ke společné modlitbě růžence.
- Přihlášky na farní tábor prosím odevzdejte nejpozději do příští neděle 3. 5.
- Na sobotu 13. června ve svátek sv. Antonína je plánována pouť našich farností na Svatý Antonínek. Do konce dubna se zapisujte ke zjištění zájmu a zajištění míst v autobuse. Vyjelo by se v ranních hodinách, v 10:30 bude slavena poutní mše svatá na Svatém Antonínku, malebném poutním místě v srdci Slovácka. Oběd bude zajištěn. Další program s možnými zastávkami bude upřesněn. Ten den uběhne přesně 40 let od úmrtí dlouholetého hustopečského faráře P. Josefa Kropáče. Návrat ve večerních hodinách. Předpokládaná cena 400 Kč.

Úmysly Apoštolátu modlitby na měsíc květen:

Úmysl papeže: Za to, aby měl každý přístup k jídlu
Modleme se, aby se všichni – od velkých výrobců po drobné spotřebitele – vyhýbali plýtvání potravinami a usilovali o zajištění přístupu ke kvalitnímu jídlu pro všechny.

Národní úmysl: Za nevěřící
Modleme se, aby lidé v našem okolí, jimž nechybí Bůh ani církev, zakusili mimořádný Boží dotek a milost obrácení.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 26. 4. do 3. 5. 2026

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
4. neděle velikonoční 26. 4.	**Hustopeče**	**8:00**	Za † Jaroslava Veselého, manželku Marii, živou a † rodinu Veselou a Macháčovu
	Černotín	**9:45**	Za živou a † rodinu Šindlerovu a dvo
	Patrocinium Bělotín	**11:00**	Za živé a † farníky a občany Bělotína
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 27. 4. *sv. Zita*	**Hustopeče**	**6:30**	Za Jana Hraba, sestru a jejího mažela, syna Luďka a rodiče
Úterý 28. 4. *sv. Ludvík Maria Grignion*			
Středa 29. 4. *sv. Kateřiny Sienské, svátek*	**Špičky**	**16:30**	Za † rodinu Hýžovu a Schinderovu
Čtvrtek 30. 4. *sv. Zikmund*			
Pátek 1. 5. *sv. Josef, dělník*	**Hustopeče**	**18:00**	Za † Františka Lužného, syna, rodiče z obou stran, za † Bohuslava Rušara, rodiče, za Marii Janečkovou, syna, manžela a dvo
Sobota 2. 5. *sv. Atanáš, památka*	**Bělotín**	**18:00**	Za živé a † farníky
5. neděle velikonoční 3. 5. **Měsíční sbírka**	**Hustopeče**	**8:00**	Za živé a † hasiče z Hustopeč, Milotic, Poruby a Vysoké
	Černotín	**9:45**	Za živé a † hasiče z Černotína a Hluzova
	Špičky	**11:00**	Za živé a † hasiče ze Špiček a Kunčic
	Hustopeče	**19:00**	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
https://www.ihustopece.cz/farnost/